

řiti jednu ze složek, které ve svém celku a úhrnu při posouzení distinktivnosti a charakterisační schopnosti určité známky na váhu padati mohou. Jeví se tudíž stížnosti bezdůvodnými.

Č. 622.

Domovské právo (Čechy): I. * Nárok na propůjčení domovského práva dle § 2 nov. z r. 1896, vydržením již nabytý, nezaniká smrtí vydržitelovou a může tedy pro osoby, které vydržitele v domovském právu sledují, býti uplatněn jak jimi, tak i dosavadní obcí domovskou i po smrti vydržitele potud, pokud lhůta stanovená v § 4 leg. cit. neuplynula. — II. * Chudinské zaopatření ve smyslu § 2 nov. k zák. o právu domovském, poskytnuté teprve po uplynutí desetileté vydržecí lhůty, stanovené pro nabytí nároku na udělení domovského práva, nedotýká se nároku již vzniklého, třebaš nebyl ještě uplatněn.

(Nález ze dne 15. prosince 1920 č. 12.206.)

Věc: Obec Řetenice (adv. Dr. Max Brok z Prahy) proti bývalému ministerstvu vnitra ve Vídni (za zúčastněnou stranu obec Chabařovice adv. Dr. Otto Sommernitz z Prahy) o domovské právo Alberta S.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Sub praes. 30. dubna 1915 obec Chabařovice podle §§ 2 a 3 zákona z 5. prosince 1896 č. 222 ř. z. vznesla u obce Řetenic nárok, aby dosavadní její příslušník Albert S., resp. vdova jeho Anna S. a nezletilé děti Anna, rozená 1901, Ida, rozená 1903, Marie, rozená 1905, Františka, rozená 1907 a Rosa, rozená 1910, přijaty byly do domovského svazku obce Řetenic. Nárok ten byl obcí řetenickou odmítnut.

Naříkaným rozhodnutím ministerstvo vnitra v souhlasu s druhou stolicí pořadem instancí uznalo, že Albert S. podle §§ 2 a 3 nov. o právu dom. ještě před smrtí nabyl nároku na udělení domovského práva v Řetenicích, že nárok ten přešel na jeho manželku a na manželské děti v době vznesení nároku ještě nezletilé a že tudíž tito členové rodiny požívají domovského práva v obci Řetenicích.

O stížnosti podané touto obcí do rozhodnutí nejvyšší správní soud uvažoval takto:

Jest zjištěno, že rakouský státní občan Albert S., narozený 1879, příslušný do Chabařovic, od roku 1903 až do své smrti dne 23. března 1915, tedy po více nežli 10 let po dosažení svéprávnosti zdržoval se dobrovolně nepřetržitě v obci Řetenicích a že po tuto dobu ani on sám, ani jeho manželka, resp. děti nepoživali chudinského zaopatření z prostředků veřejných. Stěžovatelka těchto skutečností nepopírá, přes to však namítá nezákonnost naříkaného rozhodnutí, a to jednak proto, že nárok na převzetí jmenovaného do domovského svazku obce Řetenické vznesen byl dosavadní jeho domovskou obcí teprve po jeho smrti, jednak že pozůstalým poskytnuty byly koncem dubna 1915, tedy ještě před uplatněním nároku, chudinské podpory z prostředků veřejných.

Námítky ty nelze shledati důvodnými: § 2 novely zákona o právu domovském z 5. prosince 1896 č. 222 ř. z. poskytuje rakouskému státnímu

občanu, jenž po dosažení svéprávnosti po 10 let dobrovolně a nepřetržitě v obci se zdržoval a po tuto dobu nepadl na obtíž veřejnému zaopatření chudinskému, nárok na udělení práva domovského. Ježto manželka podle § 11 zákona o dom. právu a nesvéprávné manželské děti podle § 12 leg. cit. sdílejí domovské právo manželovo, resp. otcovo, vzniká za předpokladů § 2 novely uplynutím kvalifikovaného 10letého pobytu současně s nárokem vydržitela nutně také nárok na udělení domovského práva pro manželku a nesvéprávné děti jeho. Co do zániku nároku takto vzniklého má zákon ustanovení toliko v § 4 nov., podle něhož nárok ten zaniká promlčením, nebyl-li uplatněn v ustanovené 2leté, resp. 3leté lhůtě po tom, co vydržitel v území obce přestal se zdržovati. Že by zanikal také smrtí vydržitelovou, nelze důvodně tvrditi. Odporuje tomuto názoru jednak úvaha, že všeobecně nárok jednou vzniklý trvá zásadně potud, pokud nenastal nějaký důvod zániku jeho stanovený zákonem. Zákon však úmrtí vydržitelovo jako důvod zániku nároku na udělení domovského práva neuvádí a naopak předpis § 4 nov. odůvodňuje závěr a contrario, že jiným způsobem nežli promlčením nárok jednou vydržený nezaniká. Rovněž i ustanovení § 3 nov., že nárok dle § 2 nabytý mohou uplatniti také nastupci vydržitelovi t. j. ti, kteří po zákonu své právo domovské odvozují od domovského práva vydržitelova, svědčí názoru, že nárok jednou nabytý přetrvává vydržitela a může býti uplatňován i po jeho smrti, pokud nebyl promlčen. Podle § 3 nov. jest oprávněna nárok vydržitelův na udělení domovského práva v obci pobytu ve smyslu § 2 nov. přivést k platnosti také dosavadní jeho domovská obec. Ježto Albert S. nesporně ještě před svou smrtí nabyt vydržením ve smyslu § 2 nov. nároku na udělení domovského práva v obci Řetenicích, založen byl tím současně i nárok ten ve prospěch jeho manželky a jeho nesvéprávných dětí Anny, Idy, Marie, Františky a Rosy, nárok ten však — jak dovozeno — úmrtím jeho nezanikl i byla nepochybně dosavadní jeho domovská obec Chabařovice oprávněna v pětileté promlčecí lhůtě § 4 nárok na převzetí zmíněných jeho rodinných příslušníků do domovského svazku obce Řetenic účinně uplatniti.

Než ani druhá námitka stížnosti není odůvodněna. § 2, posl. odst. nov. praví, že uchazeč o právo domovské nesměl během »stanovené doby pobytu« padnouti na obtíž chudinskému zaopatření z prostředků veřejných. Která jest tato »stanovená doba pobytu« podává se z ustanovení odst. 1 až 4 cit. § 2. Uplynutím jejím, vykazuje-li pobyt v t é t o d o b ě jinak náležitosti stanovené v odst. 1 a 5, vznikl nárok na udělení domovského práva a nemohou okolnosti založení jeho překážející, které nastaly p o této době, nároku již vzniklému býti na újmu.

Ježto, jak nesporno, Albert S. nabyt vydržením nároku na udělení domovského práva v Řetenicích již před svou smrtí, čímž založen byl nárok ten již tehdy také ve prospěch jeho svrchu uvedených rodinných příslušníků, nemohla okolnost, že dostalo se jim p o jeho smrti a tedy v době, kdy nárok na udělení domovského práva již byl existentním, podpory chudinské, nároku tomu býti na překážku.

Jeví se tedy stížnost v celém rozsahu bezdůvodnou.